

Sygn. akt IV KO 49/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **M. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 14 lipca 2021 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

### **p o s t a n o w i ł:**

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny osobisty wniosek M. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II K (...). We wniosku M. M. wskazał, że sprawa wymaga ponownego rozpatrzenia, albowiem orzekający w sprawie sędzia Sądu Okręgowego w T. A. H. jest osobą stronnictwą z uwagi na fakt, że skazany składał obciążające zeznania wobec jednego z sędziów, który jest podwładnym sędziego A. H.. Nadto, skazany podniósł, że Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 24 marca 2021 r. wydanym w sprawie II AKo (...)

wyłączył wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w T. od rozpoznania sprawy z zażalenia skazanego na postanowienie Prokuratury Okręgowej w T. o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k. zarzucany m. in. sędziemu A. H.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego M. M. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności, które nie są związane z przedmiotowym postępowaniem. Zauważyć należy, że fakt, iż sędziowie Sądu Okręgowego w T. zostali wyłączeni od rozpoznania sprawy z zażalenia M. M. dotyczy zupełnie innego przedmiotu postępowania. Dość wspomnieć, że skarżący zarzuca w niej przekroczenie uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych (sędziów) i z tego chociażby powodu inni sędziowie, którzy utrzymują wzajemne kontakty służbowe i towarzyskie nie powinni rozpoznawać tej sprawy.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.